

TOEN KRAAIEN NOG WIT WAREN

Hugo Lambrechts-Augustijns

Kraaien kennen we als vogels met een zwart verenkleed. Volgens de Griekse mythologie waren alle kraaien ooit wit. De god *Hephaestus* werd verteerd door zijn passie voor de godin *Athena*. *Hephaestus* was de god van de smeedkunst, het vuur en de ambachtslieden. Hij haalde *Athena* over zijn smidse te bezoeken. Verblind door begeerte wilde hij haar verkrachten, maar het liep mis. Zijn zaad viel op de grond en bevruchtte *Gaia*, de oermoeder of de godin van de aarde (haar Romeinse naam is *Tellus* of *Terra*), die het leven schonk aan het kind *Erichthonius*. Een zoon van de aarde wordt een *autochtonos* genoemd. *Erichthonius* was afzichtelijk lelijk en had een slangenstaart in plaats van benen. *Athena* voelde zich verplicht toe te zien dat het kind in goede handen kwam en vroeg aan *Pandrosos*, de dochter van *Kekrops*, om voor hem te zorgen. *Athena* waarschuwde haar nooit in de gesloten mand te kijken waarin zij het kind bracht. De dochters van *Kekrops* zijn nauw met *Athena* verwante wezens en godheden van de vruchtbaarheid van het land. De zusters van *Pandrosos*, namelijk *Herse* en *Aglauros*, konden hun nieuwsgierigheid niet bedwingen. Zij schrokken zo dat zij op slag waanzinnig werden en zich van de *Acropolis* stortten. Een kraai, ooit *Athena*'s lievelingsvogel, had dit gezien. Hij dacht *Athena* een dienst te bewijzen door haar meteen het droeve nieuws te melden. Deze was juist bezig de *Acropolis* te bouwen en liet van schrik een enorm rotsblok vallen, dat tegenwoordig nog te zien is als de heuvel *Lykabettos*. Deze heeft zijn naam te danken aan wolven, van het Griekse *lykoi*. *Athena* werd zo kwaad dat zij alle kraaien van de *Acropolis* verbande en hun prachtige witte veren zwart maakte. De bonte kraaien hebben in Griekenland een zwarte kop, vleugels en staart, maar de rest van hun verenkleed is gebroken wit, een herinnering aan hun witte voorouders.

Er bestaat nog een andere legende over de aanvankelijk sneeuw witte kraaien. Toen Jezus zijn dorst wilde lessen in een beek, zou Hij zijn weggejaagd door kraaien omdat deze bang waren dat enig contact hun sierlijke witte veren zou bevuilen. Vanwege hun trots werden zij echter bestraft, want hun kleur werd aanstonds zwart. Een Vlaams gezegde luidt: 'Hoe meer een kraai zich wast, hoe zwarter hij wordt.'